

gallina todos los días. ¡Es que es mucho cambio ese, *consellera!*
De montar pollos a hacer la gallina todos los días.

¡Fíjese!, consienten retrasos en las cercanías de Castellón,...

(Ocupa la presidència la vicepresidenta primera, senyora Carmen Martínez Ramírez)

La senyora vicepresidenta primera:

Senyor Castelló.

El senyor Castelló Sáez:

...en las conexiones de la A-7, en las mejoras de la A-7 con Alicante y Murcia, en los incumplimientos de los plazos de cercanías.

De verdad, exigimos y le exigimos que Sánchez copie los compromisos de Rajoy, le vendrá muy bien a la Comunidad Valenciana y, además,...

La senyora vicepresidenta primera:

Gracias.

El senyor Castelló Sáez:

...que aparte de solicitar a la Unión Europea fondos, que los ponga en el presupuesto del estado.

Eso es voluntad política, *consellera*.

La senyora vicepresidenta primera:

Gracias, señor Castelló.

El senyor Castelló Sáez:

Gracias, vicepresidenta. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Senyora Salvador.

La senyora consellera d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori:

Senyor Castelló, perquè en la seua intervenció vosté diu que copiem el que va fer Rajoy; aleshores ¿per què el seu

eurodiputat ha signat l'esmena que ha presentat el Grup Parlamentari Socialista per a incloure el corredor Cantàbric-Mediterrani en la xarxa transeuropea de transport si ja està? ¿Per a què González Pons la firma en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular, senyor Castelló?

Vosté em parla de l'Uneix, que no hay previsión, que no... ¿Vosté vol que parlem del pla d'infraestructures que vostés van presentar, que han executat 0 euros, senyor Castelló? *(Aplaudiments)* ¿Vosté vol que parlem d'infraestructures, dels 25 milions d'euros que ens ha deixat en herència fa no res la seua síndica, que no pot ni defensar la seua gestió nefasta al front de la conselleria d'infraestructures, 25 milions de l'autovia fantasma de la CV-95; 14,5 milions per a l'accés nord a Alacant de sobre costos (*veus*); 2 milions del port de Benicarló de mala gestió; 25 milions l'última, a la suma de milions i milions de *pufos* i de deute en obres públiques que vostés ens han deixat per no parlar de la resta d'herència que hem heretat en la nostra conselleria.

Senyor Castelló, jo entenc que vosté haja de vindre ací a fer el seu paper, el que li mana la seua síndica, que no pot fer-lo ella, però sincerament jo també li demanaria que vinguera amb uns arguments un poc més sòlids que els que vosté ve ací a defensar.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyora consellera.

Passem a la pregunta número 1.586 que formula el diputat (*veus*), per favor, Miguel Ángel Mulet, del Grup Parlamentari Popular, al conseller d'educació.

Senyor Mulet, si és tan amable de polsar.

Quan vullga.

El senyor Mulet Taló:

Gràcies, presidenta.

Llei valenciana de la música, en el seu preàmbul ens diu: «La música en les seues múltiples formes i manifestacions és una de les arts més conreades a la Comunitat Valenciana, forma part de la seua cultura, i és una de les arts que més identifica com a poble».

Mentre el senyor Marzà dedica tots els seus esforços en projectes de llei que acaben sent il·legals en matèria educativa, la cultura roman abandonada. No és la primera vegada que em pregunte en aquest fòrum si droperia o incapacitat, ni la primera que li demano a la presidenta Oltra que pose un altre conseller per als temes de cultura. Però, res de res, continuem amb el no fan res.

En la llei de la música, el meu partit, amb diferents iniciatives, defensa des de fa més de dos anys el que els col·lectius relacionats amb la música demanen: la modificació i adaptació a les noves necessitats de la llei valenciana de la música. En

concret, la Federació de Societats Musicals ho ha fet a través dels partits amb representació parlamentària, directament amb el govern, per escrit i públicament, i res de res, segueixen amb el no fan res amb la societat valeniana, amb el món cultural, i més concretament amb la música. (*Soroll de papers*)

Qüestions com la desaparició de l'Institut Valencià de la Música, o Culturarts, els nous plantejaments exigits a les escoles de música, o una major eficiència i transparència de la utilització dels recursos públics tan bloquejats de boqueta per l'actual govern de La Generalitat, sempre parlant i mai fent, sempre predicant i mai actuant. No fan res.

Honorable conseller, ¿com tenim la modificació de la Llei valenciana de la música? (*Algú diu: «¡Muy bien!»*) (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Quan vullga.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyora presidenta.

Gràcies, també, al senyor diputat, vosté sap que li tinc una estima especial però no només perquè compartim ciutat sinó perquè també intel·lectualment crec que vosté té moltes coses a aportar. I avui ho ha tornat a fer, ha tornat aportar, ha sigut generós i ha compartit amb totes i tots nosaltres un dubte que vosté té, una pregunta que es fa vosté a vosté mateix i la compartix amb nosaltres, i fa com els grans filòsofs, ¿no?, i és que es pregunta ell mateix allò que deuria fer ell mateix i li ho dona a fer a altres.

¿Per què dic això? Perquè vosté recordarà perfectament que el dia 19 d'abril, d'este mateix any, va haver-hi un debat ací, a les Corts Valencianes, un debat d'una moció subsegüent en el que el Grup Parlamentari Podem va presentar eixa moció, en la qual es portava, entre altres qüestions, agilitzar i actualitzar en esta legislatura, entre altres, la Llei de la música. I es va arribar a un acord, i eixe mateix acord vosté pot vore'l en el *Diari de Sessions*, es va arribar que amb el compromís dels representants de tots els grups parlamentaris s'havia d'impulsar les reformes d'estes lleis des de Les Corts. I vostés van arribar a eixe acord, i nosaltres el que fem és respectar la voluntat de la sobirania popular que n'hi ha en estes Corts, que vostés mateixos han donat i que, evidentment, han decidit ser vostés els que vullguen impulsar Les Corts.

Per tant, si és així doncs l'únic que li demane és que res de res serà el que ha fet vosté, ¿no?, perquè són els que han d'impulsar Les Corts i haurien de presentar ací.

Per tant, tota la col·laboració que vullga, ¡clar que sí!, però complisquen amb les resolucions de Les Corts que vostés mateixos adopten i que evidentment es tiraran endavant per este govern.

Gràcies.

La senyora vicepresidenta primera:

Polse, per favor.

No sé què passa però no apareix. Ara, ara sí, un momentet.

Quan vullga, senyor Mulet.

El senyor Mulet Taló:

Senyor conseller, diputat i honorable.

Gràcies per allò del respecte que és mutu, i en mi coincidix també cap a vosté. (*Veus*) I gràcies per allò de gran filòsof.

En el punt 12 de l'apartat de cultura del programa electoral de Compromís posava negre sobre blanc, «elaboraremos la Ley valenciana de la música que tenga en cuenta todas las músicas y que incorpore un estatuto del músico para dignificar, regularizar y normalizar la situación laboral de los y las autoras intérpretes. ¿Quan conseller? ¿Per a quan?

El programa del Partit Socialista del País Valencià per a aquesta legislatura també es comprometia a la modificació legislativa necessària consensuada amb la societat civil. ¿Quan conseller? ¿Per a quan?

Els partits d'aquestes Corts, tots els partits hem demostrat que en matèria de cultura volem i podem arribar a acords; per a mostra la Llei de l'IVAM o la del mecenatge, aprovades per unanimitat, després d'un intens treball de millora i consens.

Però –i ara li conteste al que vosté m'acaba de dir–, el pitjor és que ni treballen ni deixen treballar. Ja que no ho feien vostés –com acabe de dir–, a instàncies de la diputada senyora Quiñonero i amb l'acceptació de tots els partits, ens vam posar a treballar sobre les lleis que faltaven, prou, no una a soles, ¿eh?, fins que vam arribar al pitxer d'aigua freda.

Després de la primera i última reunió de treball sobre la modificació de la Llei de la música, el representant de Compromís, que també tenia tota la voluntat de treball constructiu, ens trasllada un concís: «Ho sent molt, però no tinc el permís de conselleria ni del meu partit (*S'escolta una veu que diu: «No puede ser, conseller.»*) per seguir treballant.» (*Veus*) «Al setembre ja parlarem.» Ja estem a l'octubre.

Una cosa és no fer res. Una altra més greu és faltar a la teua paraula, compromís electoral. I una molt pitjor és no deixar que els altres, dit siga de pas, representants de tota la Comunitat Valenciana, treballem. Això és un abús de poder, de vil tinença per la institució parlamentària...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyor Mulet.

El senyor Mulet Taló:

... i, el pitjor, menyspreu i insult al poble valencià i la seua cultura.

Trist, honorable conseller, molt trist. (*Aplaudiments i veus*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor Mulet.

Senyor conseller.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyora presidenta.

Gràcies, senyor Mulet.

Simplement, per quan vosté vulga. I endavant en Les Corts, amb els grups parlamentaris, per a tirar endavant aquesta llei. És el que vostés van acordar i és el que han de fer. Nosaltres sumarem i posarem el nostre punt de vista, clar que sí. I hi hauran coses que coincidirem i coses que no, però per a quan vosté vulga.

I jo li faria també aquelles distincions que sol fer molt bé la nostra vicepresidenta entre executiu i legislatiu, però ja crec que se les sap. I la diferència és ben evident.

Vosté diu que no fem res de res. Mire, només en els anys que portem de legislatura, des de ben menudets, amb l'ajuda de les escoles de música, fins al final, la música està molt millor que amb vostés. Per exemple, escoles de música. Vostés destinaven 4,6 milions d'euros. Nosaltres destinem 9,4. És quasi el doble que vostés.

Ara mateix les societats musicals són BIC, bé d'interès cultural. S'han protegit, es poden valorar i, a més a més, la gent pot reconèixer el seu treball, cosa que no passava en el seu moment. La federació de societats musicals, de la qual vosté parlava, ni més ni menys que té una ajuda de 2.195.000 euros, que abans no tenia, entre altres, de més d'un milió més per a concerts d'intercanvi perquè la música estiga present al carrer.

En el conjunt de la música, les ajudes, per exemple, de l'Institut Valencià de la Música, que vosté diu que ha desaparegut i resulta que està en la direcció de l'Institut Valencià de Cultura, en què hi ha una direcció adjunta de música, doncs, mire, 3.100.000 euros, quan vostés destinaven un milió d'euros, tres vegades més.

Els festivals que ja existien i que resulta que vostés els tenien ahí amagadets i que eren de música, perquè jo crec que els molestava un poquet, resulta que destinaven molt menys pressupost.

I no només això, allò realment necessari, que és que la música siga reconeguda i gaudida per tots els valencians i valencianes, i també pels seus creadors, doncs resulta que hem

augmentat en tot el pressupost i en tots hem duplicat o triplacat els espectadors.

Per exemple, el festival Ensembls, que fa quaranta anys, que és de vida, que hem pujat més d'un 34% el seu pressupost i hem multiplicat per quatre els espectadors. Per tant, res de res, no sé qui serà el que està fent.

No només això, hem creat més festivals com el Polirítmia o, com a exemple, eixe certamen internacional de bandes, que vosté coneix molt bé, hem augmentat el 20% el que reben les bandes de música en el festival... en el certamen internacional de bandes. O hem estat reconeixent figures de la música com Matilde Salvador –que vosté també coneixia, igual que jo també–, este any, per exemple, a Castelló. Hem fet moltíssimes actuacions també ací del cor de La Generalitat, de l'orquestra de La Generalitat.

I no només això, sinó que ja l'altra setmana vam presentar el que seran els nous premis de la música Carles Santos per a reivindicar el treball que fan els nostres artistes i creadors de la música valenciana perquè tinguen una plataforma de visibilització i que el poble valencià no només els tinga en estima, sinó que puga reconèixer i conèixer-ho tot el món perquè tinguen més feina.

Així que, senyor Mulet, feina i no paraules, com vosté. Filosem, quan vullga. Pregunte's a vosté mateix: per a quan la llei de la música, senyor Mulet?

Gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, conseller.

Anem a passar a la pregunta 1.594, que formula la diputada María Sandra Martín a la consellera d'habitatge.

Senyora Martín, quan vullga.

La senyora Martín Pérez:

Gracias, presidenta.

Consellera, hemos asistido en los últimos años del anterior Consell a una borrachera de anuncios y de inauguraciones de todo tipo de infraestructuras, sin mucha solución de continuidad, en las que lo que primaba era quién pedía, si era claro merecedor de ese favor que le iban a dar, de esa gracias. Y todo ello lejos de cualquier tipo de organización o plan tomado en su totalidad. Y esa no es manera de abordar la movilidad y las infraestructuras de esta comunidad. Eso lo tenemos claro, lo tiene claro este Consell.

Es necesario, por tanto, una estrategia que contemple la movilidad, las infraestructuras, el transporte de la Comunidad Valenciana de una manera global y conjunta. La movilidad tiene que estar tratada desde una perspectiva tanto económica como social como medioambiental, partiendo de la accesibilidad y desde la conexión de los centros urbanos con el resto del territorio, y tomando